

ת"פ 22463/02/15 - ד ה נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 15-02-22463 משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה נ' (עוצר)
תיק חיצוני:

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מבקש ד ה (עוצר)
נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת טבריה
משיבים

החלטה

1. בפני בקשה על פי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד" פ") שהוגשה על ידי הנאשם/ה המבקש (להלן: "הנאשם") להעמיד לעיון הנאשם את מסמכי תיק הרווחה בשירותי הרווחה בתל אביב בעניינה של המתלווננת.

טייעוני הצדדים בבקשתו :

טייעוני הנאשם :

א. בבקשתו בכתב טعن הנאשם כי המתלוונת הינה אישה אלימה ועצובנית אשר לא שולטת עצמה כאשר לטענותו התפרצויות העזם שלא התרחשו בין השאר במפגשים עם שירותי הרווחה. עוד נתען כי הויוכחות בין המבקש למתלווננת עדמו על רקע ההזנחה של ילדי המבקש על ידי המתלווננת אשר אינה מטפלת בהם ומהוונים נפשית ופיזית. עוד מסר הנאשם כי המבקש התלונן לא אחת בשירותי הרווחה על התנהגותה של המתלווננת ותלונותיו נמצאו מוצדקות.

אי העמדת חומר החקירה לעיונו של המבקש, יש בה כדי לפגוע פגעה אונשה בזכותו של הנאשם להילך הוגן.

ב. ב"כ הנאשם הוסיף במעמד הדיון כי המתלוונת נהגה ונוהגת באלים כלפי הילדים, וכל ביקורת של הנאשם בנדון גוררת איומים ותלונות מצידה במשטרה. שירותי הרווחה רצו להוציא את הילדים ממנה כי היא מכאה אותם והיא רצתה ליצור נתק בין הנאשם לבין ילדיהם. התלוונה נעודה על מנת שבית המשפט ירחיק את הנאשם מילדיו ושירותי הרווחה מודעים לכך, זכותו של הנאשם לקבל את מלאה הראיות ותיק הרווחה. המתלווננת התנהגה בצורה לא תקינה מול הרווחה וכן הנאשם ביקש לקבל את החומרה.

ג. ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יעין בתיק הרווחה.

ד. ב"כ הנאשם הגיע התמליל מתוך תיק החקירה נ/1 ממנו עולה לדברי ב"כ הנאשם כי נשמעים אויומים מצד המתלוונת שהיא תוצאה לנאים את העיניים.

ה. אין הטענות דומות בין הצדדים בבית משפט לענייני משפחה, הנאשם לא רוצה לדעת מה CISORI המתוונת, אך אם יש לה הטענות חריגת, אם היא אלימה, מכח את הילדים ומצנחת אותם זה דבר שלא עשה "בימים יומיים..."

אם נרשם בתיק הרווחה כי המתוונת לא מאפשרת את ביקורי סדרי ראייה, מסיטה את הילדים כנגד הנאשם, אז מובן מה מטרת התלונה וכי היא נוצרה על מנת ליצור נתק.

טייעוני המאשימה:

א. בתגובהו בכתב ת/1 טענה המאשימה כי תיקו רווחה, על כל הכלול בהם חסמים מתחת פרק ג' לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971, הקובל בסעיף 50 בו, חסין חלקו על כל ראייה שהגיעה לעבוד סוציאלי במסגרת עבודתו בנוגע למטרופל הנזקק לשירותיו אלא אם יותר האדם על החסין או שבית המשפט מצא כי הצורך לגלוות את הראייה לשם עשיית צדק עדיף על העניין שיש שלא לגלוותה. המתוונת לא יתרה על החסין והסניגור לא הצבע כיצד חשיפת החומר המבוקש יש בה כדי לסיע לעשיית צדק בעניינו הפלילי של הנאשם.

ב. אין ספק כי חשיפת חומר חסוי זה עלולה להביא לפגיעה בלתי מידתית בפרטיות העדה. על בית המשפט השומע את העדה לקבל עדמלה לעניין חשיפתו ולבצע איזון בין היתרונות עשוי לצמוח להגנת הנאשם כתוצאה מחשיפת החומר החסוי לבין הפגיעה הצפואה בפרטיותה של המתוונת.

ג. אין בטענה כי קיימות מחלוקת בין הנאשם לבין המתוונת בדבר הסדרי הראייה של הילדים כדי להצדיק שימוש באויומים / או ביצוע עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. גם אם היה קמצוץאמת בטיעוני המבוקש לגבי אופייה ואופן ההתבטאותה של המתוונת / או הטענותה, אין בכך להצדיק / או להוות טענת הגנה רלוונטית המצדיקה חשיפת חומר בכלל וחומר שהינו חסוי על פי חוק שכן לא ניתן לטען טענה של הגנה עצמית כאשר אדם מאויים על ידי אחר ובוחר בתגובה לאיים במקום לגשת ולהתלוון במשטרה, על אותה כמה וכמה עת מדובר בעבירות שבוצעו באמצעות מתקן בזק.

ד. תיק הרווחה אינו דרוש לנאים לצורך ביסוס הגנת הנאשם בתיק הפלילי אלא כחלק ממלחמותו במתוונת במסגרת הסדרי הראייה ושמורת הילדים. ניסיונו של הנאשם לקבל את תיק הרווחה במסגרת ההליך הפלילי מהוות תקיסיס וניצול לרעה של ההליך הפלילי על מנת להשיג לעצמו יתרון / או מידע הנמנע ממנו בהליך אזרחי. לא לכך נועד ההליך הפלילי ולא לצורך זה נקבע סעיף 108 לחס"פ.

ה. בטיעוניה במאידם הדיון הוסיף ב"כ המאשימה כי כל הטענות בין הצדדים מצויה בתיק ורואים שאין תגובה מיידית או שכוללת בחובה הטרדות מהצד השני אלא אף ורק מצד הנאשם.

.3. הצדדים הסכימו כי ההליך הדיני הרואן לשמייעת בקשה זו הינו לפי סעיף 108 לחסד"פ ולא סעיף 74 לחסד"פ.

.4. במסגרת החלטתי מיום 18/3/15 הוריתי על העברת תיק הרווחה לעיון בית המשפט בטרם החלטה וקבלת עמדת המטלוננט באמצעות המאשימה האם מתנגדת למסירת תיק הרווחה לידי ההגנה.

.5. בתאריך 23/3/15 נמסרה הודעה המאשימה לפיה שוחחה עם המטלוננט אשר הסכימה להעביר את תיק הרווחה לעיונו של בית המשפט, המאשימה מבירה בה הודעה כי ככל שבית המשפט יחליט שיש בתיק הרווחה רלוונטיות להגנת הנאשם, רק אז תסכים המטלוננט להעברת תיק הרווחה לידי ב"ב הנאשם.

דין והכרעה :

1. המסגרת הנורמטיבית :

הצדדים הסכימו על הגשת הבקשה והדין בה במסגרת סעיף 108 לחסד"פ.

סעיף 108 לחסד"פ קובע כי :

"צו להמצאת מסמכים ומוצגים -

בית המשפט רשאי, לבקש בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצotta על עד שהזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו."

כב' השופט ! עמידה עמד לא מכבר על האבחנה המהותית והדינית בין דרכי ההתנהלות הדינית השונה על פי סעיפים 74 ו - 108 לחסד"פ בבש"פ 13/8252 - מדינת ישראל נ' ליאל שיינר, לא פורסם, (23/01/2014).

בית המשפט עומד על ההבדלים והנפקות השונה שיש לכל אחד מהנתיבים הדיניים :

"אם יתמה הקורא, מה לי סעיף 74 ומה לי סעיף 108 לחסד"פ, אשיב כי להבחנה בין שני המסלולים"

מספר נפקיות כליהן:

א. סעיף 74 מופנה בעיקרו ל התביעה ומטייל עליה חובה להמציא את חומר החקירה לנאשם, בעוד סעיף 108 מופנה בעיקרו לבית המשפט הדיון בתיק העיקרי.

ב. הפניה לבית המשפט במסגרת סעיף 74 נעשית על ידי ההגנה, בעוד שהשימוש בסעיף 108 לחסד"פ יכול ויעשה על ידי התביעה או ביוזמתו של בית המשפט.

ג. סעיף 74 נדון בפני השופט הтурן, שאינו המותב הדיון בתיק העיקרי. לעומת זאת, סעיף 108 עניינו بعد המביא עמו מסמכים, כך שבית המשפט הדיון בתיק העיקרי, הוא שאמור להחליט הן בנוגע הרלבנטיות והן באיזו בין אינטנס חטא הנאשם בין החסין/האינטנס המוגן.

עם זאת, ההחלטה הcritica בכך שיתכננו מקרים בהם רשיי המותב הדיון בתיק העיקרי להורות כי גם בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ תידון בפני השופט הтурן (לשיקולים השונים בנושא זה ראו החלטתה של השופטת ארבל בש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר מאומניה לבנות, בפסקאות 13-17 (להלן: עניין מאומניה)).

ד. על החלטה במסגרת סעיף 74 יש זכות ערר כקבוע בס"ק (ה). לעומת זאת, החלטה הנינתנת על ידי המותב בתיק העיקרי היא החלטת ביניהם שאין עליה זכות ערעור אלא במסגרת הערעור בתיק העיקרי (סעיפים 41, 42 לחזק בתיק המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. לנושא החלטות ביניהם בדיון הפלילי ראו בש"פ 8735/09 מרדינגרן מדינת ישראל (11.11.2009)).

ה. הדיון על פיסעיף 74 נעשה ברגע תחילת הדרכן, טרם תחילת הדיון בתיק העיקרי, בעוד שההחלטה על פי סעיף 108 ניתנת במהלך הדיון בתיק העיקרי. וכך יתרון מבחינות התקדמות ההליך העיקרי, שכיוון מתעכבר פעמים רבות, בשל טענת ההגנה כי לא כל חומר החקירה הגיעו לידי.

עם זאת, הבדיקה זו אינה "חוותכת", באשר ניתן להגיש בקשות לפי סעיף 74 לחסד"פ גם בשלב ההוכחות, כפי שניתן להגיש בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ עוד טרם ההוכחות (עניין מאומניה, פסקה 12).

[במאמר מוסף: לא נעלם מעניין כי סעיף 108 נמצא בסימן לפרק ד' לחסד"פ שכותרתו "הלים שלפני המשפט". בפועל, משמש הסעיף להזמנת עדים בכלל, ובפסקה נאמר הדבר מובן מalone כי הוא משמש בשלב הבאת הראיות (עניין שריפם, בפסקה 10)].

. מספר השלכות על ניהול ההגנה: במסלול של סעיף 74 לחסד"פ הנאשם יודע מראש את טיבו של החומר אותו קיבל, והוא יכול לכלכל את הגנתו מראש, בהתאם לחומר.

אם נוקטים אנו במסלול של סעיף 108 לחסד"פ, ועד פלויו המציג במהלך המשפט חומר רלבנטי להגנה, יתכן כי הדבר יצריך חקירה נוספת של עדים אחרים שכבר נשמעו.

ההגנה אינה חייבת כמובן לעשות שימוש בחומר שנמסר לה מכוח החלטה על פי סעיף 74 לחסד"פ, שיתיכון כי החומר לא רק שאינו מקדם את הגנתו של הנאשם, אלא אף עלול להזיק לו. במסלול של סעיף 74 מאפשר אפילו להגנה לעשות "צנזרה" מוקדמת על החומר ולשקל אם לעשות בו שימוש אם לאו. במצב הדברים הרגיל, מקום בו השופט עין בחומר ולשקל אם לעשות בו שימוש (ד) לחסד"פ ומצא כי הוא עלול להזיק לנאשם, החומר לא יחשף להגנה באשר אליו יוכל להועיל לנאשם, אך ברי כי השופט לא יורה על העברת החומר לתביעה על מנת שתשתמש בו לחובת ההגנה. דהיינו, ההגנה לא נוטלת סיכון בבקשתה לפי סעיף 74. לא כך כאשר המותב שושב בדיון בוחן חומר שהובא על ידי עד במסגרת סעיף 108, שاز התביעה רשאית לבקש להגיש את החומר שהביא עמו העד כראיה מטעמה. בכך שתי השלכות הכרוכות זו בזו: האחת - להגנה לא ניתנת אפשרות לעין בחומר קודם לכן כדי לבחון אם "הלו אט האם לצרינו", השנייה - בית המשפט היושב על מדין נחשף לחומר שעשו להיות לחובת הנאשם ואשר ההגנה אינה מעוניינת כי יוגש לתיק.

ז. לא מצבו של המותב בתיק העיקרי, הנדרש ליתן החלטה על פי סעיף 108 לחסד"פ, מ מצבו של השופט הדן בבקשתה לפי סעיף 74 לחסד"פ. המותב בתיק העיקרי כבר שמע חלק מהudenיות והוא בקייא בפרטיה התקין ובכינויים השונים. ככל שקו ההגנה של הנאשם כבר נחשף - בהנחה שהנאשם השיב בפירותו לכתב האישום או שכבר מסר עדותו - המותב יכול להעריך טוב יותר את הרלבנטיות ואת משקל החומר להגנת הנאשם. לא כך השופט שדן בבקשתה לפי סעיף 74, המסתמך על הראות הגולמיות, ולעתים אף קוו ההגנה של הנאשם טרם התברר לו, כך שיכלתו להעריך את הרלבנטיות של החומר ומשקלו להגנת הנאשם נמוכה יותר.

מנגד, יכול הטוען לטעון, כי המותב בתיק העיקרי יאינו נחשף לכל חומרי החקירה, אלא אף לחומרים שהובאו בפניו על ידי הצדדים, בעוד השופט הדן במסגרת סעיף 74 יכול לקבל "תמונת מצב" ברורה כבר בתחילת הדין.

ח. כאמור, המחלוקת לגבי תחולת סעיף 74 או סעיף 108 מתמקדת במצב בו החומר המבוקש נמצא ברשות ושל צד שלישי ולא בתיק החקירה. כאשר ניתנת ההחלטה על פי סעיף 74 לחסד"פ, הנאשם גורם לתביעה להפעיל את כוחותיה על מנת לתפוס את החומר מידיו המחזיק, לעתים אף בניגוד לרצונו של המחזיק. ואילו על פי סעיף 108 לחסד"פ, נדרש המחזיק בחומר להציגו בעצמו בבית המשפט...

ט. כאשר מדובר בחומר שיש לגביו חסרון (כמו רישומים הנוגעים לטיפול נפשי של פסיכולוג, כבקרה שבפניו) או שחייב עוללה לפגוע באינטראנס מוגן כמו פרטיות (כגון יומנאים פרטיטים שלמתלוננת בעבירות מין), נדרש בית המשפט לאזן בין האינטראנסים הנוגדים. לאחר שהדין בסעיף 74 נערך בנפרד, הרי שבית המשפט יכול לעיין בחומר שגilio מתקש, ככל שהוא עשוי כן, וליתן החלטתו בשובה ונחתת. לא כך כאשר העד עומד על דוכן העדים ומגשים את החומר בבית המשפט, אשר נדרש לעיין בו וליתן ההחלטה על אתר, או לאחר הפסקה קצרה. מנגד, יש שראו בכך יתרון, שבHALIK על פי סעיף 808 "ניתן לברור בו במקום טענה שלחסין, אם תועלה" (דברי השופט גרכיס (כתארו איז) בעניין מצרי בעמ' 340)).

ו. בכלל, ההליך על פי סעיף 74 נערך במשולש שבין ה התביעה-נאשם-בית המשפט, מבלי שלבעל הדבר ניתנת האפשרות להסביר ולהגיב.

לעומת זאת, כאשר המטלוננת או המטפל (פסיכולוג, עו"ס, רופא) עומדים על דוכן העדים, הם יכולים להגיב ולהסביר מדוע חשיפת החומר מיותרת, או מה הנפקות של חשיפת החומר לגבי המטלוננת. לכן יש שתי השלכות, שלא ניתן להפריז בחשיבותן: ראשית, עצם מתן זכות הטיעון למטלוננת עולה בקנה אחד עם המגמה לטעון את קולם של נפגעי עבירה, ויש בו משום "צדקה פרוצדורלי" כלפי המטלוננת (דינה פוגץ' "חשופה לעין כל: על זכותה של נפגעת עבירה לפרטיות בהליך הפלילי" טcss ט לה"ש 36 טcss טלה"ש 206-195 (עתיד להתרפסם בספר לכבודו של השופט אליו מזא (אהרן ברק ואיליה פרוקציה אורכים, 2014) (להלן: פוגץ')). שנית, למרות שהשיקולים בשני ההליכים דומים, ולמרות שבענין שרים לא התקבלה הטענה כי המסלול של סעיף 108 פוגע א-פרורית פחות למטלוננת, אין לכך כי עצם מתן זכות טיעון ותגובה - אם למטלוננת ואם לאיש המקצוע שמחזק ברישומים הנוגעים אליה - עשוי להביא למטען משקל רב יותר לשיקולי החסין ולזכות המטלוננת לפרטיות ולכבוד. ודוקן: בעניין שרים נאמר כי יש ליתן זכות טיעון למטלוננת או לפחות גם במסגרת סעיף 74 לחס"פ, מקום בו מדובר בפגיעה פוטנציאלית בפרטיותם, אך אין זה מהלך הדברים הרגיל בדיון שנערך במסלול עליי סעיף זה. "...

בהתיחס לשאלתמתי על בית המשפט לפנות לסעיף 108 לחס"פ ומתי לסעיף 74 לחס"פ מшиб כב' השופט עמיית:

"הנה כי כן, לפניו הבדיקה בין חומר הנמצא בלבית המחלוקת ואשר צריך להיות בידי התביעה או בשליטתה, שזו ידוע במסגרת סעיף 74 לחס"פ, לבין חומר אחר, שגם אם יכול להועיל להגנה, אך אינו בלבית המחלוקת ולא מצוי או צריך להיות מצוי בידי התביעה, שזו המסלול הוא על פי סעיף 108 לחס"פ..."

"עמדנו לעיל על נפקיות הבדיקה בין שני המסלולים, ועל רקע זה, אצבי על טעמיים נוספים בגיןם אני סבור כי על דרך הכלל, בנסיבות שלפגיעה פוטנציאלית בפרטיות מטלוננת, יש ליתן עדיפות למסלול של סעיף 108 לחס"פ".

נראה לדוגמא צו, שנייתן במסגרת סעיף 74, המורה לשכת הרוחה להמציא את התקיק של המטלוננת.

מה טעם להורות בצו כאמור, מבלתי שנותבר אפילו אם למתלוננת יש בכלל תיק בלשכת הרווחה, מבלתי
שניתנה לבית המשפט הזרזנות לתהות על קנקנה של המתלוננת ועל הקשר והזיקה לתיק המתלוננת
בלשכת הרווחה, כדי לבחון אם יש טעם במתן צו כאמור..."

בית המשפט העליון עומד על שיקולים המנחים את בית המשפט בדיון בבקשתה לפי סעיף 108 לחס"פ :

"א. למורת שנקודת המוצא היא של גילוי רחב, על פי פוטנציאלי ההגנה של הנאשם ואילו
בפריפריה של האישום, לא כך כאשר מדובר בפגיעה בזכות החוקתיות של המתלוננת
לפרטיות ולכבוד. במקרה כאמור, בוחינת הרלבנטיות ובחינת הדיזקה בין החומר לפוטנציאלי
ההגנה של הנאשם נעשית יותר בקפידה מאשר שיש לאזן בין זכויות המתלוננת לזכויות
ה הנאשם למשפט הוגן (ראו, לדוגמה, עניין אהרון בפסקה 7). זו תורה שני השלבים
שהזכירנו לעיל במסגרת הדיון בסעיף 74 לחס"פ, כך שבמקרה של התנשך וتبין זכות
ה הנאשם לזכות המתלוננת, נוסחת האיזון היא זהירה יותר.

ב. נוסחות האיזון: כאשר האפשרות כי זכות הנאשם למשפט הוגן טיפול היא רחוכה ובلتוי
משמעותית, יש ליתן משקל לזכויות המתלוננת. הצד השני של המשוואה הוא, כי כאשר מדובר
בחומר חקירה מובהק או כאשר ברוי כי קיימת אפשרות סבירה כי יש בחומר להוועיל לנואם,
ירוה בית המשפט על גילוי החומר, גם על חשבון פגעה בפרטיותם של צדדים שלישיים (עניין
התצ"ר, בעמ' 635-636; עניין שרims, בעמ' 381 והאסמכאות הרבות שם).

בהקשר זה אחזור ואזכיר את "מקבילית הכוחות" עליה עמדנו לעיל במסגרת הדיון בסעיף 74 לחס"פ
(וראו דברי השופט מלצר בעניין אברהמי). כאשר יש צד שלישי שעשי להיפגע מחשיפת החומר, תגבור
הנטיה של בית המשפט לא לסוג את החומר, מלכתחילה, כחומר חקירה. כך, לדוגמה, נאמר על ידי
השופט פרוקצ'יה ב文书 פ4/3642 מינ' מדינת ישראל (2004.12.5):

"חומר רקע הנוגע למי מן המעורבים בפרשה אך אינו מתייחס למסכת העובדות הנוגעת לאיושם אינו
עונה, בהכרח, להגדרה של 'חומר חקירה' וממילא אינו חייב בהעברה לעיון הסניגוריה במיחוד כאשר
הציגתו לעיון עשויה לפגוע בצדנת הפרט".

ג. לצד המשקל של בית המשפט ליתן פגיעה הקשה במתלוננת, יש ליתן משקל גם לאינטראס הציבורי
בקיום הליידי משפט. ככל שתפחית רמת ההגנה על הפרטיות ועל כבודה של מתלוננת כך" תירתענה
פגיעה מתלונן כנגד הפוגעים בהן" (דברי השופט חשיין ברע' פ99/5877 יאנוס נ' מדינת ישראל,
פ"ד נת(2) 117 (2004) (להלן: עניין יאנוס). על מנת לעודד מתלוננות להתלוון יש "לכונן
מערכת שתגונן על המתלוננת ברמת המיקרו" (דברי השופט הנדל文书 פ11/6695 הנ"ל, בפסקה
(8).

יפים לעניינו דברי כב' השופט עמית בסיקום החלטתו :

"א. תחילת מסע בשיקולים המוכרים לגבי גילוי חומר חקירה במסגרת סעיף 74 לחסד"פ: האם

מדובר בחומר רלבנטי או שמא ב"mseu dig", האם החומר בתיק החקירה או בידי צדדים שלישיים, "מקבילית הכוחות".

ב. כאשר יש בחומר המבוקש כדי לפגוע בחסינונות, בזכיות קורבן העבירה ובאינטרסים מוגנים שלצדדים שלישיים, נסחתה האיזון היא כי יש להורות על גילוי החומר מקום בו מדובר בחומר חקירה מובהק או שיש סוד סביר להניח כי החומר יועיל להגנת הנאשם.

ג. יש ליתן גם משקל ל"כח" התביעה להציג את החומר מהצדדים השלישיים, וכך שהחומר המבוקש נמצא בחו"ל.

ד. השיקולים הנדרשים לצורך איזון האינטרסים במסלול של סעיף 74 לחסד"פ ובמסלול של סעיף 108 לחסד"פ דומים. עם זאת, לשוני בין שני המסלולים יש נפקיות רבה, ובין היתר, לגבי עיתוי הבקשה, הפורום הדן בבקשת (הモותב בתיק העיקרי או השופט התורן), הזכות לערר, והאפשרות לבחינה מוקדמת של החומר על ידי ההגנה. אחת הנפקיות החשובות היא, שבמסגרת סעיף 108 נשמע קולה של המתלוונת או של הצדדים השלישיים המחזיקים ברישומים הנוגעים למATALONNA (כמו פסיכולוג או עו"ס).

בית המשפט העליון נדרש לא אחות לדון בבקשת ההגנה לקבל לידיה התקיק הסוציאלי בעניינה של מתלווננת. בבש"פ 9081/12 - פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2013(1), 605(06/01/2013) אשר דן בבקשת ההגנה לקבל לידיה את תיק הרווחה וחומרים נוספים נאמר כי :

"לפיכך הודגשה חובת זהירות המוטלת על המערכות המעורבות כאשר הן נדרשות לעניינים שיש בהם משום פגיעה במATALONNA. יש לציין כי הרגישות בעניין זה מתחייבת הן מזכויותיהם של המתלווננים, והן מהאינטרס הציבורי בעידוד הגשת תלונות על עבירות מין".

מן הכלל אל הפרט :

לאחר שעינתי בעבודות כתוב האישום המוחסת לנאים, טיעוני הצדדים, בראשות שהוגשו לצורך בקשה זו ובהעתק צילומי של תיק הרווחה אשר הוגש לעיוני על ידי התביעה כאמור בהחלטה מיום 15/3/18 סבורני כי דין הבקשה להידוחות ובכל מהטעמים הבאים :

א. הכלל סבורני כי אכן המסלול הדיני המעודף לדון בבקשת ההגנה לקבלת תיק הרווחה הינו סעיף 108 לחסד"פ, זאת בהינתן חומר הראיות המצומצם שהוגש לעיוני ממנו עולה כי החומר הסוציאלי המבוקש מצוי בפריפריה של חומר החקירה בתיק וכי למATALONNA עומד חסין בדיון.

ב. סעיף 50 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 מסדר חסין מטלון - עו"ס :

"(א) עובד סוציאלי כהגדתו בחוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996, אינו חייב למסור ראייה על דבר הנוגע לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עיסוקו כעובד סוציאלי והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לעובד סוציאלי בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם כן ויתר האדם על החסין או שבית המשפט מצא כי הצורך לגלוות את הראייה לשם עשיית צדק עדיף על העניין שיש שלא בגלותה".

אכן, המטלוננט מסרה באמצעות ב"כ המאשימה בהודעה מיום 15/3/23 כי רק באם יקבע בית המשפט כי קיימת רלוונטיות בתיק הרווחה להגנת הנאשם, תסכים המטלוננט להעברת תוכן תיק הרווחה לעיוון הנאשם.

ג. הצורך בשמירה על חסין עובד סוציאלי - מטופל גם במקרה זה לצורך הגנה על זכותה של המטלוננט לפרטיות וצנעת הפרט והן חלק מהאנטרכטוס הציבורי הרחב יותר בעידוד הגשת תלונות בגין אלימות בין בני זוג ואלימות נגד קטינים והרצתן שלא להרטיע מטלוננים מפני מתן עדות לאור החשש המובן כי פרטיהם האישיים והמווצנעים ייפכו בעקבות תלונתם לנחלת הכלל או קרדום לחפור בו נגדם.

ד. טענת הנאשם כי המטלוננט נהגת באלימות מילולית כלפי הנאשם, מבקשת לנתקו מילדתו ומשתמשת בהגשת התלונה במשפטה ככלិ ניגוח בנאשם. **מעיוון בתיק הרווחה לא מצאת זכר לטענות אותן העלה הנאשם במסגרת הדיון בבקשת ולא מצאת כל מצא בתיק הרווחה אשר עשוי לשמש להגנת הנאשם באשר אי מסירתו לעיוון ההגנה תפגע בהליך ההוגן או תגרום עיוות דין כלשהו.**

ה. מכיוון שכך גם לא מצאת צורך בקביעה האם בקשהו של הנאשם עולה כדי "משמעותי" או שמא מדובר בבקשת אוטנטicitת המתיחסת אך ורק לניהול הגנתו בתיק זה.

ו. באיזו השיקולים השונים אשר נקבעו בפסקית בית המשפט העליוןoca ואמור לעיל מצאת כי אין מקום למסור לעיוון ההגנה חלק או כל תיק הרווחה אשר הועז לעיוון במסגרת הדיון בבקשת ולפיכך הבקשת נדחתה.

המכירות תעבור ההחלטה בדחיפות לצדים. העתק תיק הרווחה יוחזר לידי התביעה.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ה, 24 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

